

חלקט - פרשת פקודי		
מחוק מדבש	וילנא	יום
שנח-שנר	רמט ע"ב	ראשון
שנר-שס	רנ ע"א	שני
שס-שסו	רנ ע"ב	שלישי
שסו-שעג	רנא ע"א	רביעי
שעג-שעה	רנא ע"ב	חמישי
שעה-שפד	רנב ע"א	שישי
שפד-שצ	רנב ע"ב	שבת

אויף די
פרשה
און עניני
דיומא

זהר הקדוש מתוק מדבש

נתגרב לעילוי ולטובת נשמת הר"ר ישעיה ז"ל בן יבלחט"א הר"ר אהרן הכהן הי"ד

עלון מס' 119 | פרשת משפטים תשפ"ג

יו"ל בעדהשי"ת ע"י
מרכז "מתוק מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

הקב"ה שמח ומשתבח בנשמה היוצאת נקיה מהעוה"ז

וכי ימכר איש, דא קדשא בריהו הוא זה הקב"ה, את בתו, דא נשמתא קדושה, לאמה, למהוי אמה משתעבדא ביניכו (דף צו ע"א) בהאי עלמא להיות אמה משועבדת ביניכם בעולם הזה, במטו מניכו בשעתא דמטי זמנא לנפקא מהאי עלמא אני מבקש מכם בשעה שיגיע זמנה לצאת מזה העולם, לא תצא בצאת העבדים פירוש לא תפוק מתטנפא בחובין לא תצא מטונפת בעונות כעבד שבהפקירא ניחא ליה (גיטין דף יג ע"ב), אלא תפוק בת חורין ברירה נקייה תצא כמו בת חורין טהורה ונקיה, בגין דיחדי בה מארה כדי שישמח בה הקב"ה בסוד היחוד הנעשה ע"י נשמות הצדיקים כשמסתלקים מזה העולם, וישתבח בה בכל פמליא של מעלה, ויהיב לה אגר טב בצחצוחי דגנתא דעדן ויתן לה שכר טוב בצחצחות שבגן עדן, ר"ל שמלבד השכר הקצוב על כל מצוה ומצוה נותנים עוד מתנה ותוספת טובה כפי השמחה וכוונת הלב וכפי הצער שהיה לאדם בעשיית המצוה, כי הכל נשקל בשיקול א"ל דעות, כמה דאת אמר והשביע בצחצחות נפשך פי' ישביע בזיו וזוהר את נפשך, ודא (ה"ג מ"ל) פד תפוק ברירה נקייה פדקא יאות וכל זה הוא כשתצא מזה העולם טהורה ונקיה כראוי [וכו.].

בגין דכד נשמתין סלקין ברירן ונפקין נקיין מהאי עלמא לפי שכשהנשמות עולות טהורות ויוצאות נקיות מזה העולם, כל נשמתא ונשמתא עאלת בספרא דאחמתא דמלפא כל נשמה ונשמה נכנסת ונרשמת בספר שהוא פנקס הנשמות שבאוצר המלך שבתוך היכלות העליונים, וכלהו בשמהן וכולם נרשמות בשמותיהן, ואמר דא היא

אידיש

דער אויבערשטער פריידט זיך און בארימט זיך מיט א נשמה וואס גייט ארויס ריין פון דער וועלט

עס שטייט אין פסוק "וכי ימכר איש את בתו", און אויב א מענטש וועט פארקויפן זיין טאכטער, דאס מיינט אז דער אויבערשטער וועט פארקויפן די הייליגע נשמה, "לאמה", פאר א דינסט, דאס מיינט, אז זי זאל זיין אן אונטערטעניגטע דינסט צווישן אייד אויף די וועלט, בעט איך פון אייך אז ווען עס וועט קומען איר צייט אנוועקצוגיין פון די וועלט, "לא תצא בצאת העבדים", זאל זי נישט ארויסגיין אזוי ווי קנעכט גייען ארויס, דאס מיינט אז זי זאל נישט ארויסגיין זייענדיג פארשמורט מיט עבירות אזוי ווי א קנעכט וואס האט ליב צו זיין הפקר, נאר זי זאל ארויסגיין אזוי ווי א בת חורין, וועלכע איז לויטער און ריין, כדי דער אויבערשטער זאל זיך פרייען מיט איר מיטן סוד היחוד וואס ווערט דורך די נשמות פון די צדיקים ווען זיי גייען אנוועק פון די וועלט, און דער אויבערשטער זאל זיך

בארימען מיט איר אינעם גאנצן פמליא של מעלה, און ער וועט איר געבן א גוטן שכר מיט די צחצחות פונעם גן עדן, דאס מיינט אז אויסער דער שכר וואס איז פאשטימט פאר גען איינציגן מצוה, טוט מען אויך צוגעבן א מתנה און נאך גוטס לויט די שמחה און פגנת הלב און לויטן צער וואס דער מענטש האט געהאט ביים טון די מצוה, ווייל אלעס ווערט אפגעוואויגן לויטן וואג פונעם קל דעות, אזוי ווי עס שטייט אין פסוק "והשביע בצחצחות נפשך", ער וועט זעמיגן דיין זעל מיט א לויטערן שיינ, און דאס אלעס איז ווען די נשמה וועט ארויסגיין פון די וועלט זייענדיג לויטער און ריין.

ווייל ווען די נשמות גייען ארויף לויטער און זיי גייען ארויס פון די וועלט זייענדיג ריין, טוט יעדע איינציגע נשמה אריינגיין און פארציילן ווערן אינעם בוך וואס דאס איז די העפט פון די נשמות וואס איז אינעם אוצר פונעם

נשמתא דפּלניא זמינת תהא ליהוא גופא דשבתקת ואומר הקב"ה זו היא הנשמה של איש פלוני שעתידה להתלבש בגוף שלה שעזבה בזה העולם, ופדין פתיב ל"ו יעדה ב'ו' פי' שהקב"ה הזמין את הנשמה שתהיה מיועדת להגוף שלה לעתיד בתחיית המתים.

אבל וכד נפקת רעה בעיני אדניה פירוש דקא אסתאבת בחובין ובטנופא דחטאין כשהנשמה נטמאה בעונות ובטנוף של חטאים, פדין ל"א יעדה בא' שהקב"ה לא יזמין את הנשמה לגוף שלה, ואתאביד יהוא גופא מינה ונאבד הגוף ההוא ממנה כי לא יקום עמה בתחיית המתים, ואיהי לא אידמנת לגביה וגם היא לא מזדמנת אליו, ר"ל שאינה משתוקקת לשוב עוד אליו כדרך נשמות הצדיקים שמשתוקקות לגופם כי שניהם כאחד טובים לעסוק בתורה ומצות, בר ההיא דמארה אתרעי ותב בתיובתא חוץ מנשמה ההיא שבעלה דהיינו גופה נתרצה ושב בתשובה, ומתי שב בתשובה דגופא בה בעודו שהגוף היה יחד עם הנשמה כלומר בעודו בחיים.

פדין פתיב והפדה פירושו פמה דאת אמר פדה נפשו מעבור בשחת שהקב"ה יפדה את הנפש שלא תעבור בגיהנם הנקרא שחת. ועוד והפדה, האי איהו בכר נש זה נאמר על האדם עצמו, דעיטא דיליה דיפרוק לה ויתוב בתיובתא שהעצה שלו שיפדה את הנשמה מדינה של גיהנם על ידי תשובתו, ולתרין סטרין קאמר קדשא בריה הוא ולשני צדדים אמר הקב"ה והפדה, א' והפדה בתיובתא שהאדם יפדה אותה בתשובה, ב' לבתר דתב בתיובתא פדה לה מארחא דגיהנם לאחר ששב בתשובה יפדה אותה הקב"ה מדרך הגיהנם, הנה דקדק לומר מארחא דגיהנם, לאשמעינן שאפילו מהאורח והשביל המוליך לדרך הגיהנם יפדה אותה הקב"ה.

אידיש

אָט די נשמה וואס איר מאן, דאס מיינט איר גוף, האט זיך פאוויליגט און האט זיך צוריקגעקערט מיט תשובה, זאגט דער זוהר הקדוש, און ווען האט ער תשובה געטון, ווילאנג דער גוף איז נאך געווען צוזאמען מיט די נשמה, דאס מיינט ווילאנג ער איז נאך ביים לעבן.

דעמאלטס זאגט דער פסוק "והפדה", וועט ער איר אויסלייזן, דאס מיינט, אזוי ווי עס שטייט אין פסוק "פדה נפשו מעבר בשחת", אז דער אויבערשטער וועט אויסלייזן די נפש אז זי זאל נישט דורכגיין דעם גיהנם וואס ווערט אנגערופן שחת. און נאך א נאך מיינט "והפדה", אז דאס גייט ארויף אויפן מענטש אליין, ווייל זיין עצה איז אז ער זאל אויסלייזן זיין נשמה פונעם דין פון גיהנם, דורכדעם וואס ער וועט תשובה טון, און וועגן צוויי זאכן האט דער אויבערשטער געזאגט "והפדה", ערשטנס, אז דער מענטש זאל איר אויסלייזן דורך תשובה, און צווייטנס, אז נאכדעם וואס ער האט תשובה געטון, וועט איר דער אויבערשטער אויסלייזן פונעם וועג פון גיהנם. און דאס וואס דער זוהר הקדוש זאגט דא דיקא די ווערטער "פונעם וועג פון גיהנם", דאס קומט אונז לאזן הערן, אז אפילו פונעם וועג וואס פירט צו דעם וועג פונעם גיהנם, וועט איר אויך דער אויבערשטער אויסלייזן.

קעניג אין די היכלות העלוינים, און זיי ווערן אלע פארשריבן מיט זייערע נעמען, און דער אויבערשטער זאגט: דאס איז די נשמה פון דעם און דעם, וואס זי איז אנגעגרייט צו נתלבש ווערן אין איר גוף וואס זי האט איבערגעלאזט אויף די וועלט, און דעמאלטס זאגט דער פסוק "ל"ו יעדה", ער האט איר פאשטימט פאר אים, און "ל"ו איז מיט א ווא", דאס הייסט אז דער אויבערשטער האט איינגעלאדנט די נשמה אז זי זאל זיין פאשטימט פאר איר גוף לעתיד ביי תחיית המתים.

אפער ווען זי קומט ארויס "רעה בעיני אדניה", שלעכט אין די אויגן פון איר האר, דאס מיינט, ווען די נשמה איז טמא געווארן דורך די שמוץ פון עבירות, דעמאלטס איז "ל"א יעדה", וועט ער איר נישט פאשטימען, דאס איז "לא" מיט אן אלף, דאס הייסט אז דער אויבערשטער וועט נישט איינלאדענען די נשמה צו איר גוף, און דער גוף וועט פארלויזן ווערן פון איר, ווייל ער וועט נישט אויפשטיין מיט איר ביי תחיית המתים, און אויך זי איז נישט איינגעלאדנט צו אים, דאס מיינט אז זי קומט נישט אים זיך צו צוריקקערן צו אים, אזוי ווי דער שטיינער פון די נשמות פון די צדיקים וועלכע זענען משתוקק זיך צו צוריקקערן צו זייער גוף, ווייל זיי זענען גוט צו זיין ביידע צוזאמען צו קענען עוסק זיין אין תורה ומצות, אויסער

המכנה לחבירו שם גנאי גורם אחיזת החיצונים במדרגות העליונות

תָּאנָא יִשְׂרָאֵל אֶקְרוֹן קִדְשׁ לַמְדִּנּוּ שִׁישְׂרָאֵל נִקְרָאִים קִדְשׁ, וּבִגְיִין דְּאִינּוֹן קִדְשׁ אֶסִיר לִיָּה לְאִינִישׁ לְמִקְרֵי לְחִבְרִיָּה בְּשֵׁמָא דְּגִנְאִי וּלְפִי שְׁהֵם קִדְשׁ אֶסִיר לַאֲדָם לַקְרֹא לַחֲבֵרוֹ בְּשֵׁם גִּנְאִי, וְלֹא לְכַנְּאָה שְׁמָא לְחִבְרִיָּה וְלֹא לַכְּנוּת שֵׁם לַחֲבֵרוֹ, וְעוֹנֵשִׁיָּה סְגִי וְעִנְשׁוֹ גְדוֹל, כִּי שֵׁם גִּנְאִי הוּא מֵהַחִיצוֹנִים וְהַמְכַנֵּה שֵׁם רַע לַחֲבֵרוֹ נַחֲשָׁב כְּאִילוּ מְשַׁלֵּט כַּח הָרַע וּמַלְבִּישׁ הַקִּדְשׁ בְּטַמְא, וְגוֹרֵם אַחִיזַת הַחִיצוֹנִים בְּמַדְרָגוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת, וְלִכְךָ עוֹנְשׁוֹ גְדוֹל, וְכָל שֵׁפֶן בְּמַלְיָן אֶחָרְנִין וְכָל שֶׁכֵּן שְׂצָרִיךְ לְהַזְהֵר שְׁלֹא לְצַעַר אֶת חֲבֵרוֹ בְּדַבְרִים אַחֲרִים, דֵּהֵינּוּ שְׁלֹא יִסְפֵּר עֲלֵיו לְשׁוֹן הָרַע וְכַדּוּמָה, וְרֵאִיָּה לְדַבֵּר תָּאנָא פְּתִיב נְצוֹר לְשׁוֹנְךָ מִרַע וְגוֹ', מֵהוּ מִרַע מַה כּוֹנֵת הַפְּסוּק, וְאִמַר דְּבִגְיִין לִישְׁנָא בִּישְׂא מִרְעִין נְחִתִּין לְעֵלְמָא כִּי בְּשִׁבְלֵי לְשׁוֹן הָרַע מַחֲלוֹת יוֹרְדוֹת לְעוֹלָם, כִּי הַנַּחֵשׁ הַנִּקְרָא רַע מִתְחַזֵּק בְּלְשׁוֹן הָרַע וּמְבִיא פּוֹרְעֵנוּת לְעוֹלָם, לְכֵן נְצוֹר לְשׁוֹנְךָ מִרַע שְׁלֹא יִשְׁלוּט עַל יָדְךָ.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כָּל מֵאֵן דְּקָרִי לְחִבְרִיָּה בְּשֵׁמָא דְּלִית בֵּיה וְגִנְיָ לִיָּה כָּל מִי שְׁקוֹרָא לַחֲבֵרוֹ בְּשֵׁם רַע שְׂאִין בּוֹ וּמְבַזָּה אוֹתוֹ, אֲתַפְּס בְּמַה דְּלִית בֵּיה הוּא נִתְפַּס וְנִעְנַשׁ בְּדַבְרֵי שְׂאִין בּוֹ, כִּי הַמְדַבֵּר לְשׁוֹן הָרַע עַל חֲבֵרוֹ גּוֹרֵם לַכְּנוּת מֵהַעוֹנוֹת שֶׁל מִי שֶׁדִּבֶּר עֲלָיו וְנַחֲשָׁבִים עַל שֵׁם הַמְדַבֵּר וְנִתְפַּס עֲלֵיהֶם כְּאִילוּ הוּא עֲשָׂא, נִמְצָא שְׁנַתְּפַס בְּמַה שְׂאִין בּוֹ, וְעוֹד דְּאָמַר רַבִּי חִיָּיא אָמַר רַבִּי חִזְקִיָּה, כָּל מֵאֵן דְּקָרִי לְחִבְרִיָּה רְשָׁע כָּל מִי שְׁקוֹרָא לַחֲבֵרוֹ רַשָּׁע, נְחִתִּין לִיָּה לְגִיהֶנְם מוֹרִידִים אוֹתוֹ לְגִיהֶנְם אִפִּילוּ שְׁלֹא עֲשָׂה שׁוּם עוֹן אַחַר כִּדֵּי שִׁיִּצְטָרֵךְ לִיְכַנֵּס לְגִיהֶנְם, וְשֵׁם וְנְחִתִּין לִיָּה לְעֵלְעוּי

אידיש

שְׂמֵאֲרָקוֹן דוֹרֵךְ לְשׁוֹן הָרַע, אִין עַר פֶּרְעֻנְגִּט שְׂמֵרָאָף אוֹיֵף דִּי וְעוֹלְמָא, דְּעֵרִיבְעַר זְאָנְט דְּעַר פְּסוּק, "נְצוֹר לְשׁוֹנְךָ מִרַע", הֵיט אָפּ דִּיין צוֹנֵג פֿון צו רַעְדוֹן שְׁלַעַכְטְס, פֿרִי דְּעַר נַחֵשׁ זְאָל נִישְׁט גְּעוֹעֲלִטִיגֵן דוֹרֵךְ דִּיר.

האמ רַבִּי יוֹסִי גְּעוֹזְאָנְט, אִין יַעֲדֵר אִינְעֵר וְוֵאָם רֹפֶט אֵן זִיין חֲבֵר מִיט אַ שְׁלַעַכְטֵן נַאמְעוֹן, עֶפְעַם אַ שְׁלַעַכְטֵר זַאךְ וְוֵאָם אִין נִישְׁט רִיכְטִיג, אִין עַר פֶּאָרְשְׁעֵמֵט אִים, וְעֵרֶט עַר גְּעַכְאָפֵט אִין גְּעִשְׂמֵרָאָפֵט מִיט עֶפְעַם וְוֵאָם עַר הָאֵט נִישְׁט גְּעֵטוֹן, וְוִיָּל דְּעַר וְוֵאָם רַעַדֵט לְשׁוֹן הָרַע אוֹיֵף זִיין חֲבֵר, דְּעַר אִין גּוֹרֵם אִין מְעוֹן זְאָל אַרְאָפֶנְעֵמֵן פֿון דִּי זִינד פֿון דְּעַר מְעֵנְטֵשׁ אוֹיֵף וְעֵמְעֵן עַר הָאֵט גְּעֵרְעֵדֵט, אִין יַעֲזֵט וְעֵרֶט עִם גְּעֵרְעֵכְטֵן אוֹיֵפֿן נַאמְעוֹן פֿון דְּעַר וְוֵאָם הָאֵט גְּעֵרְעֵדֵט אוֹיֵף אִים לְשׁוֹן הָרַע, אִין עַר וְעֵרֶט פֶּאָשְׂמֵרָאָפֵט דְּעֵרוֹיֵף אִין וְוִיָּל עַר הָאֵט עִם אֵלִיין גְּעֵטוֹן, אִין אִין קוֹמֵט אִים אִין עַר וְעֵרֶט גְּעַכְאָפֵט אוֹיֵף עֶפְעַם וְוֵאָם עַר הָאֵט נִישְׁט גְּעֵטוֹן. אִין נַאכְמֵר פֿון דְּעַם זְאָנְט רַבִּי חִיָּיא אִין נַאמְעוֹן פֿון רַבִּי חִזְקִיָּה, אִין יַעֲדֵר אִינְעֵר וְוֵאָם רֹפֶט זִיין חֲבֵר "רְשָׁע", טוֹט מְעוֹן אִים אִין אַרְאָפֶנְעֵרֵן אִין גִּיהֶנְם, אִפִּילוּ אוֹיֵב עַר הָאֵט נִישְׁט גְּעֵטוֹן קִיין שׁוּם אַנְדֵּר זִינד אִין עַר זְאָל דֶּאָרְפֿן אַרִינְגִיין אִין גִּיהֶנְם, אִין דֶּאָרְפֿן טוֹט מְעוֹן דְּעֵרִינְדֵּרֵן מִיט אִים צו זִינְע פֶּאָקוֹ, דָּאָם מִינְט אִין מְעוֹן שְׁלֵאָנְט אִים אִין מְעוֹן פֶּרְאָסְקֵט אִים אוֹיֵף זִיין פֶּנִּים, אָבְעַר דְּעַר זֹהַר הַקְּדוּשׁ לִיָּגֵט צו, אִין דָּאָם אִין נִישְׁט גְּעוֹזְאָנְט

וְעַר עִם רֹפֶט זִיין חֲבֵר מִיט אַ שְׁעַנְדִּלִּיכְעַר נַאמְעוֹן, אִין עַר גּוֹרֵם אֵן אַחִיזָה פֶּאָר דִּי חִיצוֹנִים אִין דִּי מַדְרָגוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת

זְאָנְט דְּעַר זֹהַר הַקְּדוּשׁ, מִיר הָאָפֿן גְּעֵלְעֵרֵנְט אִין דִּי אִיִּן וְעֵרֵן אַנְגֵּרֹפֿן "קִדְשׁ", אִין וְוִיבֵאָלְד זִי וְעֵנְעוֹן הִיָּלִיג טֶאָר אַ מְעֵנְטֵשׁ נִישְׁט רֹפֶט זִיין חֲבֵר מִיט אַ שְׁעַנְדִּלִּיכְעַר נַאמְעוֹן, אִין נִישְׁט רֹפֶט זִיין חֲבֵר מִיט אַ צוֹנְאָמְעוֹן, אִין אוֹיֵב הָאֵט עַר אִין גְּעֵטוֹן אִין זִיין שְׂמֵרָאָף גְּרוֹיִם, וְוִיָּל אַ שְׁעַנְדִּלִּיכְעַר נַאמְעוֹן אִין פֿון דִּי חִיצוֹנִים, אִין וְעַר עִם רֹפֶט זִיין חֲבֵר מִיט אַ שְׁלַעַכְטֵן נַאמְעוֹן, וְעֵרֶט עִם גְּעֵרְעֵכְטֵן אִין וְוִיָּל עַר הָאֵט גְּעֵמַאכְט גְּעוֹעֲלִטִיגֵן דְּעַם פֶּחַ הָרַע, אִין עַר אִין מְלִבִּישׁ דְּעַם קִדְשׁ אִין דְּעַר טַמְא, אִין עַר אִין גּוֹרֵם אֵן אַחִיזָה פֿון דִּי חִיצוֹנִים אִין דִּי מַדְרָגוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת, אִין דְּעֵרִיבְעַר אִין גְּרוֹיִם זִיין שְׂמֵרָאָף. זְאָנְט וְוִיטֵר דְּעַר זֹהַר הַקְּדוּשׁ, אִין אַנְדֵּרֵט דֶּאָרְפֿן מְעוֹן אַכְטוֹנֵג גְּעָבֿן אִין מְעוֹן זְאָל נִישְׁט מֵאָכֵן קִיין צַעַר פֶּאָרֵן חֲבֵר דוֹרֵךְ אַנְדֵּרֵט זַאכֵן, דָּאָם הִיָּסֵט, אִין עַר זְאָל נִישְׁט דְּעֵרְצִיילֵן לְשׁוֹן הָרַע אוֹיֵף אִים, אִין דָּאָם גְּלִיבֵן, אִין אַ רֵאִיָּה דְּעֵרְצוֹ אִין פֿון דָּאָם וְוֵאָם מִיר הָאָפֿן גְּעֵלְעֵרֵנְט, אִין עִם שְׂמִיט אִין פְּסוּק "נְצוֹר לְשׁוֹנְךָ מִרַע וְגוֹ", הֵיט אָפּ דִּיין צוֹנֵג פֿון צו רַעְדוֹן שְׁלַעַכְטְס. פֶּרְעֻנְט דְּעַר זֹהַר הַקְּדוּשׁ, וְוֵאָם מִינְט דְּעַר פְּסוּק מִיט דִּי וְוֵאָרֵט "מִרַע", פֿון שְׁלַעַכְטְס, עֵנְטֶפֶרֶט דְּעַר זֹהַר הַקְּדוּשׁ, אִין צוֹלִיב רַעְדוֹן לְשׁוֹן הָרַע קוֹמְעוֹן אַרְאָפֿ קֶרְעֵנְק אוֹיֵף דִּי וְעוֹלְמָא, וְוִיָּל דְּעַר נַחֵשׁ וְוֵאָם עַר וְעֵרֶט אַנְגֵּרֹפֿן "רַע", טוֹט זִיךְ

יורדים עמו ללחיינו כלומר שמכים אותו וסוטרים אותו על פניו, בַּר אֵינּוֹן חֲצִיפִּין דְּאֹרְיִיתָא דְשָׂרִי לִיהּ לְאִינִישׁ לְמִקְרִי לְהוּ רְשָׁע חוּץ מֵאלוֹ הַחֲצוּפִים שְׂמֵתֲחַצְפִים כְּנֶגֶד הַתּוֹרָה שְׂמוֹתוֹר לְאָדָם לְקִרְאָם רִשָׁע.

ומביא על זה עובדא, ואמר הוּא גְבַרְא דְלִיט לְחִבְרִיהּ איש אחד היה מקלל את חברו, אַעֲבַר רַבִּי יִיסָא אָמַר לִיהּ כְּרִשָׁע עֲבַדְתָּ עֵבֶר שֵׁם ר' ייסא ואמר לו עשית כרשע, אַתְּיִיה לְקַמֵּיהּ דְּרַבִּי יְהוּדָה בֵּא הַמְקַלֵּל לְפָנֵי ר' יהודה לדון עם ר' ייסא על שקרא לו רשע, אָמַר לִיהּ ר' ייסא לר' יהודה, רְשָׁע לֹא קְאָמִינָא לִיהּ אֶלָּא כְּרִשָׁע לֹא אמרתי לו שהוא רשע אלא כרשע, דְּאֶחָזִי מְלוֹי כְּרִשָׁע, וְלֹא אֶמִינָא דְּאִיהוּ רְשָׁע שֶׁבִקְלַלְתּוּ הִרְאָה מֵעֲשִׂיו כְּרִשָׁע אֲבָל לֹא אִמְרִיתִי שֶׁהוּא רִשָׁע, אַתְּא רַבִּי יְהוּדָה וְשָׂאִיל לְעוֹבְדָא קַמֵּיהּ דְּרַבִּי אֶלְעָזָר בֵּא ר' יהודה ושאל על מעשה זה לפני ר' אלעזר, אָמַר לִיהּ וְדָאִי לֹא אַתְּחִיִּיב אִמַר לוֹ וְדָאִי אִינּוּ חִיִּיב ר' ייסא על שאמר לו כרשע, מְנַלְן מְנִין לְנוּ דְבַר זֶה, דְּכִתִּיב הִיָּה ה' כְּאוֹיֵב כְּלוֹמַר דּוֹמָה לְאוֹיֵב וְלֹא אוֹיֵב כִּי הוּא אוֹהֵב עִמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

(דף קכב, ובביאוריניו כרך 1 עמ' תרנה-תרנו)

אידיש

געזאגט אז ער איז א רשע, נאר אז ער איז אזוי ווי א רשע, ווייל דורכן שעלטן זיין חבר האט ער געוויזן אז זיינע מעשים זענען אזוי ווי א רשע, אבער איד האב נישט געזאגט אז ער איז א רשע. איז רבי יהודה געקומען און האט געפרעגט פאר רבי אלעזר וועגן אט די מעשה, האט רבי אלעזר געזאגט צו אים, זיכער איז רבי ייסא נישט חיב דערויף וואס ער האט געזאגט צו דעם מקלל אז ער איז אזוי ווי א רשע, און פון וואו ווייסן מיר דער זאך, ווייל עס שטייט אין פסוק "היה ה' פאויב", דער אויבערשטער איז געווען אזוי ווי א פיינט, אבער נישט אמת'דיג א פיינט, ווייל דער אויבערשטער האט ליב זיין אידישן פאלק.

געווארן אויף אט די מחוצפים וואס חוצפה'נען זיך אנטקעגן די תורה, וואס עס איז ערלויבט זיי צו רופן מיטן נאמען רשע.

און דער זוהר הקדוש פרענגט א מעשה דערנעגן, אז איינמאל איז געווען א מענטש וואס האט געשאלטן זיין חבר, איז דארט רבי ייסא אריבערגעגאנגען, און ער האט געזאגט צו דער וואס האט געשאלטן, דו האסט דך געמאכט אזוי ווי א רשע, איז דער מקלל געקומען פאר רבי יהודה צו א דין תורה מיט רבי ייסא דערפאר וואס ער האט אים גערופן רשע, האט רבי ייסא געזאגט און געענטפערט צו רבי יהודה, איד האב אים נישט

שבת דא שירא

דורכן לערנען זוהר בלויז מיטן זאגן, בויט מען עולמות.

און אודאי אויב וועט ער זוכה זיין צו לערנען און פארשטיין דעם באדייט פון איין מאמר, וועט ער מאכן א תקון אויבן אין איין שעה, וואס ער וועט נישט מאכן דורך למוד הפשט אין א גאנצע יאר.

(כסא מלך תיקון מ"ג אות ס')

צו באקומען דעם גלייך יעדע וואך שיקט א אימייל צו: 3022233@gmail.com

הזוהר הקדוש ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

"זבלכתך בדרך"
פארמאט
70 כרכים
מהדורת ר' יוסף צבי
בערגער
(In 6.5/4.5)

גרויסע סעט (In 9.5/6.5)

קלענערע סעט - מהדורת ר' הערשל וועבער
(In 7/5)